

Gurbachan Singh, etc. v. Financial Commissioner, etc. ' (Narula, J.)

ਨੇ ਮੋਗਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ, ਮੋਗਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਸੀਦਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਮੋਗਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਦੋਵਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਅਸਲ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਉਜਰਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਉਜਰਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛਾਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਹੋਏ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛਾਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਉਜਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ ਦੋ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਛਾਟੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਿਛਲੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰੁਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਜੇ.

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

Gurbachan Singh, etc. v. Financial Commissioner, etc. ' (Narula, J.)

ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1620।

18 ਮਈ 1967 ਈ.

ਪੇਪਰੂ ਟੈਨੈਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XIII)— ਐੱਸ. 7-ਏ (1)- ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ 30 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ , ਪਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵੇਲੇ 30 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਜਾਂ ਘੱਟ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਲਈ

ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ-ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ S. 7A (l)(b) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-ਕੀ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜਾਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ (1) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(1) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਧਾਰਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਅੰਤਰ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਹਿਤ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਆਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਛੋਟਾ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ (ਐਲ) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਕਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭਾਵ, ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ(ਐਲ)(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਬਦ 'ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ', ਧਾਰਾ 2 (ਐਫ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 'ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ' ਸਰਲ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮੀਕਰਨ "ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ" ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ (ਐਲ)(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਸਮੀਕਰਨ "ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਾਲਕੀ" ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ "ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਬਾਅਦ 'ਮਾਲਕੀਅਤ' ਜੋੜ ਕੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਆਮ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸ਼ਬਦ "ਆਪਣੇ" ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ "ਹੋਲਡ, ਹੋਲਡ ਜਾਂ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 19 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਏ.ਐਸ.ਬੈਂਸ ਅਤੇ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

' ਡੀਐਸ ਨੇਹਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ। 2 ਤੋਂ 4.

Gurbachan Singh, etc. v. Financial Commissioner, etc. (Narula, J.)

ਹੇ ਆਰਡਰ

NARULA, J.-ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 7-A(1)(b) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਸਹੀ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ।), ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ: -

“7-A(i) ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ (ਦੂਜੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਰਥਾਤ: -

(a)** * * * * * ◆ * *

(ਬੀ) ਕਿ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਕੋਲ ਤੀਹ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ;

ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-

- (i) ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਪੰਜ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਾਂ
- (ii) ਪੰਜ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ, ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਪੰਜ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ,

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਮੁੱਲ ਦੀ ਬਦਲਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।"

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(1) ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਹਾਇਕ ਕਲੈਕਟਰ, ਫਸਟ ਗ੍ਰੇਡ, ਬਾਰਨ ਆਲਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 2 ਤੋਂ 4 ਉੱਤਰਦਾਤਾ 31 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲੈਕਟਰ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਹਾਰ ਗਏ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸੀਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਗਲੀ ਸੋਧ ਅਤੇ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963। ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਮਿਸਟਰ ਏ ਐਲ ਫਲੈਚਰ, ਵਿੱਤੀ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਾਲ, ਪੰਜਾਬ, ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ।

I.L.R. Punjab and Haryana (1968)1

1 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ। ਵਿਵਾਦ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਕੋਲ 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਇਕੋ ਇਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਹਨ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਕੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਰੈਵ.) ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 7-ਏ (ਐਲ) (ਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲਾ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲਾ ਖੇਤਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਲਡਿੰਗ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਖੋਜਾਂ ਦੀ ਸਹੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(1) ਦੇ ਉਲਟ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਾਂ ਧਾਰਾ 7-ਏ (1)(b) ਉਹ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ 30 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਹੋਵੇ। ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜਾਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਭਾਗ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦ

Gurbachan Singh, etc, v. Financial Commissioner, etc. (Narula, J.)

7A(1) ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(1) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਧਾਰਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਅੰਤਰ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਹਿਤ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਆਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਛੋਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ (ਐਲ) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਕਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭਾਵ, ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ।

ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(f) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ "ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ" ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਕਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"2. ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ, - ft

(f) 'ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 (1887 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XVII) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ;

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ .-^ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਿਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ" ਸਰਲ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮੀਕਰਨ "ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ" ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7-A(1)(b) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ "ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਾਲਕੀ" ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ "ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਬਾਅਦ "ਮਾਲਕ" ਜੋੜ ਕੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਆਮ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ

I.L.R. Punjab and Haryana (1968)1

ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗਣ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸ਼ਬਦ "ਆਪਣੇ" ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ "ਹੋਲਡ, ਹੋਲਡ ਜਾਂ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਾਲ ਪੰਜਾਬ (1) ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪੈਪਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ "ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜ਼ਮੀਨ" ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਐਕਟ-1 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(f) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਧਾਰਾ 7-ਏ(ਐਲ) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ।

ਸਿਰਫ ਇਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਜਿਸਦਾ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਬਿਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ: ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੀ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੈਪਰ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 39(3) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 84 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ _

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

Gurbachan Singh, etc, v. Financial Commissioner, etc. (Narula, J.)

ਬਦਨ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2644.

19 ਮਈ 1967 ਈ.

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (ਐੱਲ. 1948)—
ਐੱਸ. 26— ਅਧਿਕਾਰ-ਧਾਰਕ ਦਾ ਗਿਰਵੀ—ਕੀ ਅਧਿਕਾਰ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤਾਏ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਵਿਚ
ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(1) 1966 ਰੈਵੇਨਿਊ ਰੂਲਿੰਗਜ਼ LLT 207.